

Den svenska lagstiftningen angående uppfostran åt vanartade och sedligt för...

Bagge, Algot Hugo

27 B g Br.

National Library
of Sweden

Journal
30.
(Bis)
0

KAMPEN

MOT

UNGDOMS VANART OCH BROTT

ENLIGT SVENSK LAGSTIFTNING

FÖREDRAG

VID NORDISKA BARNVÄNNERS MÖTE I KÖPENHAMN 1905

JÄMTE TILLÄGG

AF

A. H. BAGGE

F. D. LANDSSEKRETERARE

STOCKHOLM

P. A. NORSTEDT & SÖNER

(I distribution)

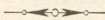
Pris 35 öre.

THE STATE

DEN SVENSKA LAGSTIFTNINGEN

ANGÅENDE

UPPFOSTRAN ÅT VANARTADE OCH SEDLIGT FÖR-
SUMMADE BARN SAMT MINDERÅRIGA FÖRBRYTARE.

FÖREDRAG

VID BARNAVÄNNERS MÖTE I KÖPENHAMN ÅR 1905

JÄMTE TILLÄGG.

AF

A. H. BAGGE,
f. d. Länsssekreterare.

KÖPENHAMN.

DUPLEX-TRYKKERIET. KÖBMAGERGADE 52.

1906.

DEN SVENSKA LAGSTIFTNINGEN

LAGSTIFTNINGEN

BEROENDE PÅ
HERRSTÄMMA I VÄNÄRSTAD OCH SÖDERÖF
SÄMMANDE BARN SAMT MINDREÅRIGA FÖRBRYTARE

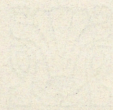
FÖRORD

DE SVENSKA LAGSTIFTNINGEN

LAGSTIFTNINGEN

LAGSTIFTNINGEN

LAGSTIFTNINGEN

KÖPENHAMN

LAGSTIFTNINGEN

LAGSTIFTNINGEN

Den svenska lagstiftningen om sedligt förkomna barns och brottslig ungdoms behandling innefattas i lagen angående uppfostran åt vanartade och i sedligt afseende försummade barn af den 13 juni 1902 samt i de, i samband med denna lag utarbetade, den 27 i samma månad och år utfärdade lagarna dels om ändrad lydelse af vissa §§ i 5 kap. strafflagen i fråga om minderåriga förbrytare och dels angående verkställighet af domstols förordnande om tvångsuppfostran.

Den först nämnda lagen trädde i kraft den 1 januari 1903 och de öfriga lagarna, i afvaktn på upprättande genom statens försorg af en allmän tvångsuppfostringsanstalt, den 1 januari innevarande år 1905.

Vid framställningen af dessa lagars innebörd torde först i ett sammanhang böra anföras de allmänna åldersbestämmelserna för lagarnes tillämpning å barn och minderåriga och sedan redogöras, hvar för sig, för lagstiftningen angående de vanartade och i sedligt afseende försummade barnen och för lagstiftningen om minderåriga förbrytare.

Ifrågavarande lagar omfatta barn under 15 år och minderåriga från och med 15 år intill uppnådd myndig ålder.

Någon viss ålder är icke angifven såsom den lägsta, vid hvilken ett barn kan göras till föremål för lagens uppfostringsåtgärder. Redan vid späda ålder kan faran för barnets sedliga försummande vara påtaglig.

Åldersgränsen uppåt för sådan tillämpning är satt till 15 år eller den ålder, vid hvilken straffrättslig ansvarighet numera i vårt land inträder. En utsträckning af denna gräns

till det 16de året har dock funnits nödig för den händelse, att ett barn under tiden närmast innan det fyller 15 år visat synnerligen grof vanart, hvartill räknas äfven brottslig gärning. Då domstol i dylikt fall ej får ingripa, bör tid lämnas för att uppfostringsåtgärd för barnet må hinna beslutas och anordnas.

Det är genom ändringen af 5 kap. strafflagen, som från och med år 1905 a b s o l u t straffrihet för åldern under 15 år medgifvits. Genom ändringen bortfölo sålunda de straff, som för vissa brott förut kunnat ådömas barn, som fyllt 14 men ej 15 år, hvarjämte domstol fråntogs rätt att förordna om barns agande för begånget brott och om dess insättande i allmän uppfostringsanstalt.

Däremot berättigades domstolen genom strafflagens ändring att — i fall minderårig, som fyllt 15 men ej 18 år, begår brott, därför han dömes till böter eller till fängelse i högst sex månader och om domstolen pröfvar den brottsliges sinnesbeskaffenhet, den omgifning, hvori han lefver samt graden af hans förståndsutveckling därtill gifva anledning — förordna, att han skall, i stället för att undergå det ådömda straffet, insättas i allmän uppfostringsanstalt.

Har vanartadt eller sedligt försummadt barn för uppfostran skilts från hemmet eller har minderårig brottsling blifvit i allmän uppfostringsanstalt insatt, skall tillsyn öfver dem af uppfostringsmyndigheten öfvas så länge de ännu icke uppnått myndig ålder.

Den först omnämnda lagen afser beredande af vård och uppfostran åt två grupper af barn: vanartade och i sedligt afseende försummade.

Såsom vanartade äro att anse de barn, hvilka genom brottslig handling eller genom bettleri, lösdrifveri, skolförsummelse eller annorledes ådagalagdt dåligt uppförande visat, att de uppfostringsmedel, öfver hvilka hemmet och skolan förfoga, äro otillräckliga för deras tillrättaförande.

Till den andra gruppen höra, såsom i lagtexten angifves, de barn, hvilka på grund af föräldrars eller målsmäns lastbarhet, vårdslöshet eller oförmåga att egna barnen nödig tillsyn äro i sedligt afseende så försummade, att särskilda åtgärder anses erforderliga för att förekomma deras vanartande.

Till denna grupp torde ock kunna räknas de barn, som äro i hemmet utsatta för sådan misshandel att deras sedliga utveckling däraf tager skada.

Olika åtgärder för barnens uppfostran äro i lagen anvisade allt eftersom de tillhöra den ena eller andra gruppen; men, då gränsen mellan sedligt försummade och vanartade barn ofta är flytande och svår att uppdraga, medgifver lagen, att åtskilliga af dessa uppfostringsåtgärder må kunna vidtagas likaväl för den ena som för den andra af dessa grupper.

I hvarje förekommande fall skall dock en noggrann förberedande undersökning äga rum för utrönande i hvad mån barnet är att anse såsom sedligt försummadt eller vanartadt.

Beträffande därefter organisationen af den myndighet, som skall upptaga och pröfva frågor om uppfostringsåtgärder för vanartade och i sedligt afseende försummade barn, har den svenska lagstiftningen sökt att efter inhemska förhållanden tillämpa grunderna för nutidens lagstiftningsarbete på ifrågavarande område.

I likhet med den norska och danska uppfattningen bestämmer den svenska lagen, att myndighetens verksamhetsområde i regeln icke må omfatta mer än en kommun, på det att myndigheten skall kunna äga en, så vidt möjligt, fullständig kännedom om områdets befolkning och lätt må kunna vinna vetskap om därinom förekommande fall af barns sedliga försummande eller vanart.

Däremot skiljer sig lagen från nämnda uppfattning därtinnan, att den väsentligen bygger sina bestämmelser på pedagogisk grund och fullständigt sluter sig till kommunens lagstadgade allmänna folkuppfostran. Sålunda hvilat myndigheten på kommunalt förtroende och bildar ett led i och en utveckling af kommunens folkskoleväsen.

Men då myndigheten på samma gång skall utgöra ett organ för statens ingripande i de vanartade och sedligt försummade barnens uppfostran till förebyggande af brottslighet och rättskränkningar, har myndighetens verksamhet icke lämnats fri och obunden utan är stäld under administrativ myndighets öfvervakande och pröfning, såsom längre fram skall närmare omförmälas.

I hvarje af landets skoldistrikt, motsvarande i regeln en kyrkoförsamling, finnes ett skolråd eller skolstyrelse, hvars själfskrifna ordförande är kyrkoherden i församlingen eller den hans ämbete förestår och hvars ledamöter, män eller kvinnor, af uppnådd 25 års ålder och kända för nit om skolväsendet, utses af församlingens å kyrkostämman röstberättigade medlemmar för fyra år till ett antal af minst fyra.

Det är åt detta »skolråd« lagen, med utvidgning af det åt skolrådet enligt kyrkostämmoförordningen betrodda uppfostringsvärf, uppdragit att i egenskap af Barnavårdsnämnden taga vård om de inom skoldistriktet vistande, sedligt försummade eller vanartade barnen.

Med detta uppdrag följer dock icke något öfverflyttande till barnavårdsnämnden af föräldrars målsmansrätt öfver de barn, som på grund af lagen kunna komma att skiljas från hemmet, utan bibehålla föräldrarna sin målsmansrätt endast med den inskränkning däri, som ligger i själfva skiljandet från hemmet och som följer dels af stadgad tillsyn från myndighetens sida öfver barnet till uppnådd myndig ålder och dels af rätten för myndigheten att för personen utse tjänst eller anställning, hvilken han icke utan myndighetens tillstånd får lämna förr, än ett år förflutit från det han afgått från det hem, där han vårdats.

Af gammalt äger skolråd befogenhet att efter upprepade, fruktlösa varningar till tredskande föräldrar, från dem skilja barn, som försumma sin skolgång, och öfverlämna dem till vårdande åt andra samt låta kostnaden för barnens underhåll hos föräldrarna utmätas, äfvensom att, i den mån erforderliga medel därtill kunna beredas, vidtaga anordningar, hvarigenom vanartade lärjungar, som böra från sina medlärjungar skiljas, kunna erhålla en särskildt för dem lämpad uppfostran vare sig i särskild skola eller på annat sätt, som finnes ändamålsenligt. Denna befogenhet, som alltjämt tillkommer skolrådet, har icke i allmänhet i annan omfattning tagits i bruk, än att genom skolråds försorg i några af de större städerna afsöndrings- eller skolkareskolor inrättats. Lifligt är att önska, att denna skolform, motsvarande de norska tvångsskolorna, måtte allt allmännare komma till användning för att tjäna till en förberedande undersökning af barn i tveksamma fall äfvensom eljest till kortvarig behandling af vanartadt barn.

Kyrkoherdens i församlingen själfskrifvenhet såsom ordförande i barnavårdsnämnden borgar för den mest in-

sigtsfulla och på personkänedom grundade, på samma gång allvarliga och ömsinta ledning af nämndens arbete. Detta arbete hänger för öfrigt nära samman med kyrkoherdens ämbetsomsorg om folkskolan och hans själasörjareuppgift för hemmen och ungdomen. Nitet för denna uppgift är bland vår kyrkas presterskap för närvarande, glädjande nog, i stigande.

Då brottslig gärning af barn under 15 år skall anses endast såsom ett, sannolikt icke enstaka, symptom af vanart samt något fastställande af gärningens juridiska karakter eller dess konstaterande genom edsvurna vittnen sålunda icke erfordras, har någon plats för domare, i denna hans egen-skap, icke funnits behöflig inom nämnden.*)

Lika litet har någon annan medicinsk fackkunskap ansetts i nämnden erforderlig än den, som ligger till grund för det yttrande, som af nämndens ordförande skall från läkare inhämtas, där anledning förekommer till det antagande, att ett barns vanart är beroende på sjuklighet till kropp eller själ.

Garantier mot å ena sidan maktmissbruk eller ovis nitälskan af nämnden och å den andra underlåtenhet och slapphet har lagen sökt att finna hos Konungens Befallningshafvande, ett administrativt ämbete, hvars innehafvare ofta själf är jurist och hvars beslut alltid skola vara under ämbetsmannans ansvarighet och med reservationsrätt kontrasignerade af en juridiskt bildad och vanligen i domarevärf förfaren ämbetsman.

Hvarje af barnavårdsnämnd fattadt beslut om ett barns skiljande från hemmet skall nämligen, såvida barnets föräldrar eller målsman icke bevisligen samtyckt till beslutet, inom viss kort tid af nämnden underställas Konungens Befallningshafvandes i länet pröfning. Öfver Konungens Befallningshafvandes, efter inför sig anställt förhör med föräldrar eller målsman och sedan genom underlydande Kronofogde, länsman eller polismyndighet i stad inhämtats erforderlig ytterligare upplysning i ärendet, meddelade faststäl-

*) I det norska „Værgeraadet“ skola underdomaren i orten samt en i kommunen bosatt eller där tjänstgörande läkare ingå såsom medlemmar, och i danska „Værgeråd“ i Köpenhamn och de köpstäder och handelsplatser, som hafva 10,000 invånare eller däröfver, skall ordföranden vara en af Justitieministern utsedd domare eller till sådant värf kompetent person samt bland medlemmarna finnas en af Kommunalstyrelsen, i Köpenhamn Magistraten, vald i värgerådets distrikt bosatt läkare.

lelse af beslutet äga vederbörande söka ändring hos Konungen i Ecklesiastikdepartementet.

Vidare ålägger lagen Konungens Befallningshafvande att tillhålla barnavårdsnämnd, som underlåter vidtagna behörig åtgärd för ett hos densamma anmaldt barns uppfostran, att denna sin skyldighet fullgöra.

Till behandling af nämnden äger för öfrigt hvarje statens eller kommunal myndighet eller ock ämbets- eller tjänsteman, som i denna sin egenskap erhållit kännedom om därtill föranledande förhållande, anmäla vanartadt eller i sedligt afseende försummadt barn.

Finner skoldistrikt därtill anledning vare sig i distriktets folkrikhet eller i industriella eller andra lokala förhållanden, äger distriktet tillsätta särskild barnavårdsnämnd med kyrkoherden till ordförande och med minst fyra å kyrkostämman utsedda ledamöter, gällande för sådan särskild nämnd i motsvarande tillämpning hvad för skolråd finnes stadgadt.

Likaledes äger barnavårdsnämnd att, om så för utförande af dess verksamhet är behöfligt, indela sitt distrikt i kretsar och för hvarje sådan, inom eller utom sig, till sitt biträde utse män eller kvinnor.

Barnavårdsnämndens verksamhet är genom lagen i främsta rummet riktad på hemmet, vare sig därstädes barn sedligt försummas eller visar vanart. Iakttages sådant af någon nämndens ledamot eller af kretsombud och kan icke rättelse genom deras inflytande åstadkommas, skall anmälan därom hos nämndens ordförande göras. Sedan på grund af sådan eller eljest gjord anmälan ordföranden oförtöfvadt inhämtat noggrann kännedom om barnets lefnadsförhållanden och uppförande, sammanträder nämnden till öfverläggning, därtill kallas kretsombud, distriktets särskilda folkskoleinspektör samt den lärare eller lärarinna, af hvilken barnet senast åtnjutit undervisning. Pröfvas efter förhör med föräldrarne barnet vara sedligt försummadt eller vanartadt meddelas till föräldrar och barn allvarliga förmaningar och varningar, hvarjämte nämnden kan föreskrifva, att det vanartade barnet skall inom viss tid och i ojäfviga vittnens närvaro tilldelas en lämplig äga. I hvarje förekommande fall bör nämnden åt någon af sina ledamöter eller åt kretsombud eller annan lämplig person uppdraga att med sär-

skild uppmärksamhet följa barnets lefnadsförhållanden och öfvervaka dess uppförande samt lämna råd och bistånd vid dess uppfostran. Ett föräldrahem, äfven om det lämnar mycket öfrigt att önska, utgör dock den rätta jordmänen för barnets sunda utveckling och ett dåligt hem kan ofta med något stöd och tillsyn åtminstone nödortfigt upphjälpas.

Hafva nu angifna åtgärder icke medfört åsyftad verkan eller ha de af nämnden ansetts gagnlösa, äger nämnden skilja barnet från hemmet.

Utän hinder af den underställning af det härom fattade beslutet, som, efter hvad nyss blifvit nämnt, skall ske, då detsamma ej af föräldrar eller målsman biträdes, äger nämnden bringa beslutet till verkställighet, därtill, om så pröfvats nödigt, ordföranden äger påkalla biträde af kommunal- eller polismyndighet.

Ett i sedligt afseende försummadt barn skall i främsta rummet sättas i ett annat enskildt, godt hem. För anskaffande af sådant hem äger nämndens ordförande anlita hjälp af annat presterskap eller annan barnavårdsnämnd. Barnavårdsnämnd i ett distrikt, inom hvilket barn blifvit af annan barnavårdsnämnd till enskildt hem eller barnhem öfverlämnadt, åligger att, om barnet ej erhåller nödig vård och uppfostran eller genom sin vanart utöfvar menlig inverkan på andra barn, ofördröjligen därom meddela vederbörande nämnd underrättelse och, om så erfordras, anmäla förhållandet hos Konungens Befallningshafvande för vinnande af rättelse genom dess medverkan.

Finnes ej ett pålitligt enskildt hem att tillgå, må barnet anbringas i ett barnhem.

När barnet hunnit den ålder och nått den stadga att det anses kunna i tjänst eller yrke anställas, skall nämnden söka bereda det lämplig anställning och tillse att det erhåller nödig utrustning.

För längre tid än till det kalenderår, då barnet fyller 16 år, bör godtgörelse för dess uppfostran icke af nämnden utfästas och kan ej från fattigvårdssamhälle eller föräldrar utsökas.

Intill dess personen fyllt 18 år äger nämnden för honom utse tjänst eller anställning och skall nämnden öfver honom fortfarande hafva tillsyn till uppnådd myndig ålder.

Inrättandet af barnhem är icke obligatoriskt för kommunen och understödes icke genom statsbidrag, men hemmet skall vara underkastadt offentlig inspektion, så vida

statsunderstöd för där intaget barn skall kunna af barnavårdsnämnd åtnjutas.

Ett vanartadt barn, som blifvit skildt från hemmet, hör i regeln insättas i ett för sådana barn upprättadt skyddshem. I fall af lindrigare vanart kan dock barnet öfverlämnas till uppfostran i enskildt hem eller barnhem, likasom ett sedligt försummadt barn, å andra sidan, kan till skyddshem öfverflyttas från enskildt hem eller barnhem. Någon öfverflyttning från skyddshem till barnhem får dock ej äga rum.

Skyddshem upprättas icke af staten, men bör dock, enligt lagens föreskrift, nödigt antal skyddshem finnas för hvarje af rikets 25 landstingsområden och för hvarje af de 5 städer, som ej deltager i landsting, nämligen Stockholm, Göteborg, Malmö, Norrköping og Gefle. Om skyddshem till erforderligt antal ej på annan väg kommit till stånd, böra såsom orden i lagen lyda, landsting och stadsfullmäktige låta sig angeläget vara att draga försorg om deras upprättande. För närvarande finnas skyddshem endast inom 11 landstingsområden eller län och fattas sålunda i 14 områden.

De allmänna grunder, efter hvilka skyddshemmen skola vara inrättade, äro följande:

Skyddshem skall stå under ledning af en vald styrelse; får ej intaga barn af olika kön; ej utan Konungens medgifvande samtidigt hysa flere än 30 skyddslingar, där ej styrelsen tillfälligtvis måst återtaga en på prof utlämnad skyddsling; vara så anordnad att enhvar af dess skyddslingar kommer i åtnjutande af den särskilda handledning och vård, som för hans uppfostran till gudsfruktan och arbetsduglighet erfordras; meddela skolundervisning inom skyddshemmet till omfånget ej trängre begränsad än gällande folkskolestadga medgifver samt äga rätt att disciplinärt bestraffa skyddslingarna.

De detaljerade bestämmelserna om skyddshemmens styrelse, förvaltning och verksamhet skola innefattas i reglemente, som skall af Konungen godkännas.

Efter det ett år förflutit sedan skyddsling blifvit i skyddshem intagen eller ock dessförinnan, om särskilda omständigheter sådant påkalla, må styrelsen på prof öfverlämna honom till enskildt hem eller anställa honom i tjänst eller yrke. När skyddsling vunnit nödig stadga, må han utskrifvas från skyddshemmet, och skall sådan utskrifning senast ske, då skyddsling uppnått 18 år. Vid utskrifningen skall sty-

relsen bereda honom tjänst eller anställning jämte nödig utrustning och må han i intet fall utan styrelsens tillstånd lämna tjänsten eller anställningen förr än ett år förflutit efter utskrifningen.

I likhet med hvad för barnavårdsnämnd i fråga om sedligt försummade barn är föreskrifvet, åligger det skyddshems styrelse att öfva tillsyn öfver utskrifven skyddsling tills han uppnått myndig ålder.

De olika kostnaderna för ett barns uppfostran i enskildt hem, barnhem eller skyddshem äro enligt lagen och Konungens föreskrift så fördelade mellan kommunen, staten och landstingen, att den på kommunen fallande kostnaden ej må bli en alltför afgörande faktor vid besluts fattande om det särskilda slag af uppfostran, som skall komma till användning.

Barnavårdsnämnden åtnjuter, om barnet vårdas i barnhem ett årligt statsbidrag af 40 kronor för hvarje barn samt äger att för öfverskjutande kostnader undfå ersättning till belopp af högst 100 kronor årligen i fem år af det fattigvårdssamhälle, där barnet vistades, då dess skiljande från hemmet beslöts. För denna ersättning äger fattigvårdssamhället regressrätt till det fattigvårdssamhälle, där barnet har hemortsrätt. Kostnaden skall, i den mån fattigvårdsstyrelsen i sist berörda samhälle icke finner skäl till eftergift, godtgöras af barnets föräldrar eller den, hvilken eljest bör svara för dess försörjning.

Vårdas barnet i enskildt hem och öfverstiga de af barnavårdsnämnden bestridda årliga kostnaderna de 100 kronor, hvarför fattigvårdssamhälle äfven i detta fall under fem år är ansvarigt, bidrar staten med hälften af det öfverskjutande beloppet, dock med högst 25 kronor.

Är barnet anställt i arbete, tjänst eller yrke, utgår äfven statsbidrag till nyss angifna belopp, högst 25 kronor.

Kostnaderna för barns uppfostran i skyddshem drabba i första hand skyddshemmets styrelse, som till bestridande af dessa kostnader åtnjuter årligt statsbidrag af 100 kronor för hvarje skyddsling. Har landsting eller i landsting ej deltagande stad upprättat skyddshemmet, svarar landstinget eller stadsfullmäktige för öfriga kostnader, men äger rätt att för kostnad, som öfverskjuter statsbidraget, af barnavårdsnämnd, som beslutit barnets intagande i skyddshem-

met, erhålla ersättning till belopp af högst 150 kronor årligen i fem år. Af detta belopp äger nämnden rätt att af vederbörande fattigvårdssamhälle årligen återbekomma 100 kronor, på sätt förut omförmäls.

Har uppfostran skett i ett af kommun eller enskilda uppriktadt skyddshem, utgår landstingets eller stadsfullmäktiges bidrag med belopp, hvarom aftal med skyddshemmets styrelse träffats.

Med beräkning af årskostnaden för uppfostran i skyddshem till 350 kronor, i barnhem till 180 kronor och i enskildt hem till 150 kronor för hvarje barn, fördelar sig kostnaden sålunda:

Vid uppfostran i skyddshem:

å föräldrar eller fattigvårdssamhälle... ..	100 kr.
å staten	100 -
å landsting eller stadsfullmäktige... ..	100 -
samt å barnavårdsnämnd, som beslutit barnets insättande... ..	50 -
	<hr/> 350 kr.

Vid uppfostran i barnhem:

å föräldrar eller fattigvårdssamhälle... ..	100 kr.
å staten	40 -
å barnavårdsnämnden... ..	40 -
	<hr/> 180 kr.

Och vid uppfostran i enskildt hem:

å föräldrar eller fattigvårdssamhälle... ..	100 kr.
å staten	25 -
å barnavårdsnämnden... ..	25 -
	<hr/> 150 kr.

Bidraget från föräldrar eller fattigvårdssamhälle blifver sålunda i de särskilda fallen lika eller 100 kronor om året och barnavårdsnämndens tillskott lägst om, såsom i fråga om sedligt försummade barn önskligast vore, dess uppfostran skedde i enskildt hem.

Vidkommande slutligen lagstiftningen angående domstols rätt att utbyta lindrigare straff, såsom böter eller fängelse i högst sex månader, ådömda förbrytare mellan 15 och 18 år, mot insättning i allmän tvångsuppfostringsanstalt, så ligger till grund för densamma den med rättvisa och billighet öfverensstämmande, allt allmännare godkända uppfostran, att, då en sådan minderårig af domstolen pröfvas

ännu befinna sig på ett barns ståndpunkt, bör mot honom likaväl som mot ett barn under 15 år kunna användas en uppfostringsåtgärd. Innan detta tvångsuppfostringsystem möjligen kommer att utsträckas till minderåriga, som förskyllt svårare straff än de nyss angifna, har dock någon praktisk erfarenhet om systemets verkningar ansetts böra vinnas, då för sådan utsträckning principiellt något hinder icke föreligger.

Pröfningen i det särskilda fallet är förbehållen den dömande domstolen, som det tillkommer att meddela eftergift af straffet genom dess ersättning med tvångsuppfostran. Våra underrätter äro ock, på landsbygden till följd af nämndens deltagande och i städerna på grund af domstolsledamöternas förtrogenhet med administrativa göromål, väl egnade att kunna bedöma tvångsuppfostrans lämplighet i det förekommande fallet. Barnavårdsnämnd är dessutom pliktig att, på begäran af allmänna åklagaren, meddela de i nämndens protokoll och anteckningslängd tillgängliga upplysningar angående den tilltalades föregående lefnadsförhållanden äfvensom de omständigheter i öfrigt, som kunna inverka på förordnandet om tvångsuppfostran.

Där så ske kan, skall den minderåriges målsman höras i målet, innan dylikt förordnande meddelas. Förordnandet går genast i verkställighet utan hinder af däröfver anförda besvär och Konungens Befallningshafvande skall ombesörja beslutets verkställande.

Anstalt för tvångsuppfostran upprättas af staten, men Konungen äger att såsom sådan anstalt erkänna jämväl anstalt, som af kommun eller enskilda blifvit anordnad för uppfostran af vanartade minderåriga. Af ett sådant erkännande skulle följa, att i samma anstalt kunde komma att sammanföras brottsliga och vanartade minderåriga. Detta förhållande har Riksdagen betecknat såsom en nödfallsutväg på grund af det hitintills otillräckliga antalet af skyddshem i riket, en utväg som endast tills vidare finge anlitas.

Enahanda bestämmelser med de för skyddshem gifna äro för tvångsuppfostringsanstalt stadgade i fråga om den individuella handledning och vård, som bör enhvar af anstaltens elever tillkomma, om elevs öfverlämnande på prof till enskild vård samt om tillsyn öfver elev, som vistas utom anstalten eller därifrån utskrifvits.

Då elev vunnit nödig stadga i sinnesriktning och uppförande, skall han från anstalten utskrifvas. Utan särskildt

tillstånd af öfvervakande myndighet får dock ej utskrifning ske förr än två år efter det elev i anstalt intogs. Senast då elev uppnått 20 år, skall han utskrifvas.

För elevs vård och underhåll äger anstalten att af elevs egna medel eller hos hans föräldrar uttaga godtgörelse intill ett belopp af 40 öre för dagen tills eleven uppnått 18 år samt för underhåll utom anstalten 30 öre för dagen. För hvad af nämnda godtgörelse ej kan utfås, äger anstalt, som ej upprättats af staten, undfå ersättning af statsmedel.

Allmän åklagare må ej utan Konungens Befallningshafvandes lof tala å brott, som elev misstänkes hafva begått före intagandet i tvångsuppfostringsanstalten eller innan han därifrån utskrifvits. Förordnandet förfaller om eleven öfvertygas att hafva begått annat brott eller om förordnandet förekommer till verkställighet på samma gång som annat beslut, hvarigenom personen blifvit dömd till straff af svårare art än fängelse eller om de förskyllda straffen tillsammans uppgå till fängelse i mera än sex månader. Likaså förfaller förordnandet, om det ej verkställles innan den minderåriga uppnått 18 år.

För meddelande af den uppfostran, som med nu omförmälda lagstiftning åsyftas, finnes att tillgå, förutom omkring 100 barnhem, följande anstalter, nämligen 19 skyddshem eller räddningshem samt den af staten upprättade allmänna tvångsuppfostringsanstalten Bona inom Östergötlands län. Åkerbrukskolonien Hall nära Södertelje, med platser för 175 gossar torde för framtiden företrädesvis lämpa sig för upptagande af gossar, som ådagalagt gröfre vanart eller vid äldre år böra från mildare skyddshem öfverflytas till en anstalt, där allvarligare tukt öfver dem kan öfvas. De öfriga 18 skydds- eller räddningshemmen kunna mottaga tillsammans 462 gossar och 105 flickor. Platser finnas sålunda i skyddshem för tillsammans 742 vanartade barn. I den Kongl. Propositionen om ifrågavarande lagstiftning beräknades de vanartade barnens i riket antal till 1000. Tvångsuppfostringsanstalten Bona är beräknad för 100 minderåriga förbrytare, fördelade i skilda elevbyggnader.

Inspektion öfver barnhem och skyddshem, där barn fostras, för hvilka statsunderstöd utgår, utöfvas af statens 47 folkskoleinspektörer. Man kan hysa förhoppning, att denna inspektion, i likhet med statens inspektioner å andra om-

råden, må allt vidare utvecklas till åstadkommande af enhetlighet och fasthet i hemmens vård.

Barnavårdsverksamhetens framgång hvilat på Konungens Befallningshafvandes däråt egnade vaksamhet och omvårdnad, på presterskapets nit om ungdomsvården och dess städse ådagalagda omsorg om folkskolan, på folkskolelärarekårens nitälskan för folkskolans lyftning och för skolans uppfostringsplikt samt på de ledande männens inom kommunen intresse för de välartade folkskolebarnens skyddande för smitta från de vanartade.

Hvilka äro nu verkningarne af den lagstiftning, som sålunda åvägabragts?

Några synnerligen stora kunna ju ännu icke vara skönjbara, då lagarna så kort tid varit i tillämpning. Men med sanning kan sägas, att öfverallt, där uppfostringslagen blifvit känd och använd, har den vunnit erkännande såsom nödig och gagnande.

Därom vittna många af de svar, som på en förfrågan, i hvad mån lagen blifvit inom rikets 2401 skoldistrikt antitad, afgifvits af nära samtliga statens folkskoleinspektörer och af flera i större städer tillsatta särskilda inspektörer öfver stadens folkskolor.

I flertalet af skoldistrikt, särskildt å landsbygden, torde väl några åtgärder på grund af lagen ännu icke vara vidtagna, och förklarligt är ju, att i många af landets från lifligare rörelse aflägsna kommuner något behof af sådana åtgärder icke heller gjort sig gällande. Men i ett stort antal af såväl stads- som landskommuner — folkskoleinspektörerna namngifva bortåt 70 distrikt och antyda än flera — hafva lagens anvisningar om förmaningar och varningar till föräldrar och barn blifvit, enligt upplysning af barnavårdsnämndernas ordförande, följda och barn för uppfostran skilda från hemmet. Antalet sålunda omhändertagna barn under år 1904 uppgick, jämlikt dessa uppgifter, till minst 625.

Särskildt i Stockholm, Göteborg, Gefle, Jönköping, Örebro, Sundsvall, Kalmar m. fl. städer har verksamheten för uppfostran af de sedligt förkomna barnen efter lagens tillkomst med allvar bedrifvits.

Fyra nya skyddshem äro upprättade och för 12 skyddshem hafva reglementen blifvit af Konungen fastställda.

Såsom bidrag till betäckande af de genom barns skil-

jande från hemmet och uppfostran utom detsamma föranledda kostnader beräknades i den Kongl. Propositionen om lagarna och beviljades af Riksdagen ett förslagsanslag af 64,500 kronor. För första året efter lagens trädande i kraft utgick af detta anslag endast 7298 kr., men för det följande året, eller år 1904, uppgingo statsunderstöden från detta anslag för 188 skyddslingar, intagna å 9 skyddshem, till 15,266 kr 49 öre samt för 416 i barnhem vårdade eller till enskilda hem utackorderade barn till 7718 kr. 74 öre, eller tillsammans till 22,985 kr. 23 öre, och stego sålunda statsbidragen från 11 % till 35 % af förslagsanslaget.

Obestriddt är dock, att ännu mycket fattas, innan skolråden i allmänhet kommit till insigt om angelägenheten af att betjäna sig af lagen för att från folkskolan afskilja de element, som verka smittande på de omgifvande kamraterna och hindra undervisningens jämna gång, äfvensom för att söka rädda de från folkskolan afgångna barn, hvilka, därefter lämnade vind för våg, förfallit i sedligt fördärf.

Å andra sidan ljuder från flera skoldistrikt genom folkskoleinspektörerna en klagan öfver bristen på barnhem och skyddshem, genom hvilken brist upprepade förmaningar och varningar förlora all verkan samt ett behöfligt korrektiv vid utackorderingar måste undvaras.

Allmänna åklagarnes och domstolarnes uppmärksamhet har måst i dessa dagar genom pressen riktas på det tillfälle den allmänna uppfostringsanstalten å Bona erbjuder för uppfostran af sådana minderåriga förbrytare, som drabbas af böter eller kortvarigt fängelse och pröfvas för uppfostran mottagliga.

Likaså behöfva landsting, kommuner, skolråd samt folkskolans lärarekår värmas och manas till deltagande i arbetet för de vanartade och i sedligt afseende försummade barnens uppfostran.

Hörsammas sådan maning af dem, som å kallets vägnar hafva med saken att skaffa, skall, hoppas vi, äfven bland vårt folk uppväxa det frivilliga bistånd i arbetet och den offervilighet från allmänhetens sida, som, efter hvad erfarenheten från andra länder visar, erfordras för att vinna seger i kampen mot ungdomens vanart och däraf härflytande brottslighet hos de äldre.

TILLÄGG

TILL LEDNING FÖR SVENSKA BARNAVÅRDSNÄMNDER.

Vår nya lagstiftning om sedligt förkomna barns uppfostran torde ännu icke vara så allmänt inom landet känd och än mindre så eftertryckligt tillämpad, att dess syfte att förekomma att barn obehindradt få växa upp under sådana lefnadsförhållanden, som efter all sannolikhet förr eller senare måste leda till barnets moraliska undergång, icke skulle behöfva att allt fort framhållas och påpekas. Ett ringa försök i sådan hänsikt utgöra dessa blad.

Behöfligheten af ett ingripande mot vanarten hos vår tids barn och ungdom lärer icke kunna med skäl förnekas. Vi se snart sagdt dagligen allt för tydliga yttringar däraf och vi kunna ej blunda för vådan af att vanarten, om den ej hindras, öfvergår till brottslighet. Uppenbart är väl, att sådant bekämpande företrädesvis kräfvades inom städer, köpingar, municipal- och industrisambällen eller annan ort med talrik befolkning af skilda klasser. Men äfven i en mindre landsförsamling kan, låt vara undantagsvis, ett vanartadt barn komma att vistas, och för alla vårt lands församlingar borde det nu vara en fosterländsk plikt att, när så kräfvades, begagna sig af de medel, den nya lagen erbjuder, för att landet må kunna, så vidt möjligt, rensas från den skamfläck en tilltagande förvildning och brottslighet hos det uppväxande släktet innebär.

Vår folkskola påkallar äfven en sådan rensning. I den mån kroppsarbetarnes klass, såsom önskligt är, tillvinner sig bättre lefnadsvillkor och större hyfsning och ju oftare folkskolan får från mera bemedlade och bildade familjer mottaga och uppfostra deras barn, måste skolan allt kraftigare söka från sig afskilja dåliga element, som verka till skada för medkamrater eller undervisningen.

Förhoppning kan ock med skäl hysas, att i våra dagar, då det svenska prästerskapet så ifrigt uppfordras, icke minst af egna ämbetsbröder, att beflita sig om församlings- och ungdomsvård, församlingens kyrkoherde, såsom ordförande i barnavårdsnämnden, skall göra allt för att förmå nämnden att söka förebygga, att vanart bland folkskolans barn insmyger sig.

Underlåter barnavårdsnämnd att vidtaga åtgärd, då sådan för ett i sedligt afseende försummadt eller ett vanartadt barns uppfostran erfordras, äger för öfrigt Konungens Befallningshafvande att, uppå anmälan om så beskaffad underlåtenhet, tillhålla barnavårdsnämnden att sin skyldighet fullgöra.

Äfven är att förvänta, att statens folkskoleinspektörer skola allt mera ägna sin uppmärksamhet åt den omsorg om folkskolan, som har till syftemål att från skolan aflägsna det för barnens uppfostran till gudsfruktan och medborgerlig dygd skadliga i ett kamratskap med vanartade och i sedligt afseende försummade barn.

En sådan omsorg åligger naturligen i första hand folkskolans lärare och lärarinnor och utgör ett villkor för framgången af folkskolelärarekårens aktningvärda sträfvan att höja och utveckla folkskolan, särskildt i fråga om barnens uppfostran för lifvet. Synnerligen kräfvdes dylik rensning, såvida tanken på folkskolan såsom bottenkola skall kunna vinna någon allännare tillslutning. På nämnda kårs aktiva ingripande kommer att till icke ringa del bero, huruvida den nya uppfostringslagen skall vinna behörig tillämpning.

Såsom rättesnöre för barnavårdsnämndens verksamhet uppställer, såsom bekant, lagen:

att, där i ett enskildt hem barn befinnes utsatt för att i sedligt afseende försummas, nämnden bör genom allvarliga förmaningar och varningar samt genom särskild tillsyn, råd och ledning söka upprätta hemmet och först, om rättelse ej kan ske, eller åtgärder i sådant syfte anses gagnlösa, skilja barnet från hemmet och utackordera det i annat enskildt hem eller i barnhem, samt

att ett vanartadt barn, som blifvit skildt från hemmet, bör i regeln anbringas i ett för sådana barn afsedt skyddshem. Ett från sitt hem skildt och därmed ock från den skola det bevisar aflägsnadt, vanartadt barn får ej utackorderas och sättas i annan folkskola, om våda för andra barns sedliga utveckling därigenom kan befaras uppkomma. Genom det exempel på vanart, barnet gifver, är sådan våda för handen

och förbudet för utackordering sålunda enligt lagen tillämpligt. Barnet torde icke heller komma att i den främmande skolan mottagas. Det vanartade barnet måste, såvida ej enskild undervisning för detsamma beredes, upptagas i en särskild skola, sådan som i ett skyddshem skall vara för vanartade barn anordnad. I visst fall föreskrifver lagen (§ 13) uttryckligen, att jämväl ett i sedligt afseende försummadt, utackorderadt barn skall i skyddshem intagas, nämligen om det visar vanart af den vådliga beskaffenhet, hvarom nyss är nämndt, eller sådan åtgärd eljest pröfvas vara af behovvet påkallad, såsom om barnet ådagalägger trots och olydnad eller gör rymningsförsök och icke låter rätta sig efter gifna förmaningar och varningar. Skyddshem tjänar då såsom påföljd för ohörsamheten. Fruktan för att blifva sänd till ett skyddshem har dessutom, såsom erfarenheten visat, ofta varit tillräcklig för att föra barnet åter in på rätta vägar. Saknaden af en uppfostringsanstalt har å andra sidan, efter hvad under den förra bristande lagstiftningen allmänt beklagades, icke sällan alstrat förhärdelse hos barnet, då det, oakadt därmed hotadt, icke kunnat till anstalt befordras. Utvägen att söka få vanartade och sedligt försummade gossar från ett län intagna på åkerbrukskolonien Hall står numera icke i allmänhet öppen beträffande andra än groft vanartade.

Ett skyddshem är för ett län oundgängligt, såvida en verksam barn- och ungdomsvård skall kunna i länet införas, något som och af flere folkskoleinspektörer i de i ofvan återgifna föredrag omnämnda svaren framhållits.

Öfvertygelsen om behovvet af åtgärder enligt den nya lagen till förebyggande eller bekämpande af vanart och brottslighet hos barn och ungdom har ännu icke trängt igenom inom vårt land, ehuruval yttringar däraf börja förspörjas. Så har under år 1905 ett skyddshem eller skolkarehem inrättats i Malmöhus län och förslag blifvit väckt om upprättande af ett skyddshem i Blekinge län. Numera finnas sålunda 12 skyddshem i riket eller ett i hvardera af Stockholms, Gefleborgs, Östergötlands, Hallands, Jönköpings, Värmlands, Västernorrlands, Skaraborgs och Malmöhus län samt i städerna Stockholm, Göteborg och Sundsvall, förutom räddningshem för vanvårdade barn.

Landstingen, som i lagen på grund af Riksdagens beslut uppfordras att draga försorg om upprättande af nödigt antal skyddshem för hvarje landstingsområde — något som i den Kungl. propositionen i ämnet *älades* landstingen — skola förvisso icke, efter utredning af behovvet, uraktlåta denna sin moraliska plikt.

I den mån tillgång på platser i skyddshem och tvångs-uppfostningsanstalt växer och tages i anspråk, kunna efter vunnit erfarenhet såväl ålders- som straffbestämmelserna för lagarnes tillämpning höjas och skärpas.

Statsunderstödet till skyddshem uppgick för år 1905 till 22,255 kr. 10 öre och för barn vårdade i barnhem eller utackorderade i enskilda hem eller anställda i yrke till 13,969 kr. 48 öre. Antalet skyddslingar under samma år utgjorde i skyddshem vårdade 282 samt i barnhem eller enskilda hem genom barnavårdsnämnder utackorderade 773. Statsbidraget hade sålunda stigit från 22,985 kr. 23 öre år 1904 till 36,224 kr. 48 öre näst påföljande år, motsvarande en förhöjning från 35 till 56 proc. af det af riksdagen beviljade förslagsanslaget, 64,500 kr.

Ett exempel på framgång i kampen mot ungdoms brottslighet har England gifvit, i det att därstädes år 1869 ej mindre än 10,314 barn under 16 år dömdes för brott, under det att år 1894 motsvarande siffra nedgick till 2,252, på samma gång antalet fullvuxna förbrytare under nämnda tidrymd varit i jämnt sjunkande, allt detta oaktadt den samtidigt pågående starka folkökningen.

Härtill har samverkat å ena sidan en omfattande lagstiftning om räddningshem för minderåriga förbrytare (Reformatory-), skyddshem för vanartade och vanvårdade barn (Industrial-), skolor för skolkare (Truant-) och trasskolor för gatans barn (Ragged-schools), samt å den andra sidan ett energiskt, offervilligt, enskildt och kommunalt arbete, understödt af staten, till befrämjande af en öfver hela landet utbredd, behörigen kontrollerad barnavård och skyddsuppfostan för ungdom.

Förr än något liknande allmänt intresse kan i vårt land uppväckas, lärer någon väsentlig frukt af vår nya lagstiftning icke vara att vänta.

För underlättande af den för barnavårdsnämndens verksamhet nödiga expeditionen, hvilken till en början möjligen kan förefalla nog omständlig och besvärlig, torde några anvisningar här nedan få lämnas:

Från tidningen Vårt Lands Blankettexpedition bör, i mån af behof, rekvireras ej blott själfva Lagen angående uppfostran åt vanartade och i sedligt afseende försummade barn af den 13 juni 1902, hvilket tryck, innehållande jämväl af Kungl. Maj:t utfärdade förfatningar och formulär i ämnet, kostar 50 öre pr ex. (med 20 procents rabatt i parti

för utdelning bland ledamöter) utan äfven flera eller färre af de blanketter, som finnas angifna å sista bladet af nämnda lagtryck (N:r 317).

I den särskilda för barnavårdsnämnden afsedda, från skolrådets öfriga protokoll skilda protokollsboken bör, allt efter ärendenas förekomst, i särskilda §§ för hvarje nämndens sammanträde antecknas, bland annat:

närvarande ledamöter, lärare samt kretsombud och distriktets folkskoleinspektör, om sådana förefinnas;

det anmälda fallet med uppgitt å föräldrarnes yrke, namn och bostad, barnets namn, födelseår och -dag, de lefnadsförhållanden, hvari barnet uppväxer, de förseelser det begått och hvad i öfrigt i ärendet angående barnet eller föräldrarne förekommer samt de af nämnden vid tillfället fattade beslut, därvid de angifna skälen för beslut om barns skiljande från hemmet skola i protokollet införas;

uppdrag åt viss person att med särskild uppmärksamhet följa det omhändertagna barnets lefnadsförhållanden och öfvervaka dess uppförande;

uppdrag åt viss person att ombesörja verkställighet af nämndens beslut om barnets tilldelande i vittens närvaro af lämplig aga;

distriktets indelning i kretsar, om så anses behöfligt, och om val af kretsombud;

tillsättning af särskild barnavårdsnämnd enligt 27 §. Fråga härom afgöres på kyrkostämman;

delgifning af beslut om barns skiljande från hemmet och inhämtande af föräldrars eller målsmans förklaring om de till beslutets verkställande samtycka;

föredragning af intygen om delgifningar och om förklaringen;

underställning af beslutet genom insändande med missiv (kort skrift, om ej anledning förekommit till vidare utveckling) till Konungens Befallningshafvande af protokollsutdrag i ärendet;

uppdrag åt viss person att å nämndens vägnar om besörja verkställande af nämndens beslut om skiljande från hemmet samt, om utackordering ifrågakommer, upprättande af kontrakt med fosterfadren;

ofördröjligt meddelande af underrättelse om beslutet angående skiljandet till distriktets fattigvårdsstyrelse och om

utackorderingen till den barnavårdsnämnd, inom hvars distrikt barnet blifvit satt;

uppdrag åt någon nämndens ledamot eller annan person att inspektera de fosterhem, till hvilka barn utackorderats;

redogörelses afgifvande öfver den verkställda inspektionen;

uppsägning af kontrakt angående af nämnden utackorderadt barn, som under året uppnått 16 års ålder; samt

uppgörande af Utgifts- och Inkomststat för följande kalenderår.

Förutom här ofvan påpekade blanketter föreslås härmed några från barnavårdsnämnd utgående skrivelser, för hvilka blanketter lämpligen kunna användas, nämligen:

1. Till barnavårdsnämnden i skoldistrikt.

Jämlikt 18 § 2 mom. i lagen den 13 juni 1902 angående uppfostran åt vanartade och i sedligt afseende försummade barn meddelas härmed, att — sedan barnavårdsnämnden i skoldistrikt beslutat från hemmet skilja

..... — nämnda barn blifvit för vård och uppfostran öfverlämnadt till inom Edert distrikt boende

Ort och dag.

På barnavårdsnämndens i vägnar:

Enligt uppdrag:

2. Till fattigvårdsstyrelsen i

Sedan barnavårdsnämndens i skoldistrikt jämlikt lagen den 13 juni 1902 fattade beslut att från hemmet skilja

numera gått i verkställighet genom barnets öfverlämnande för vård och uppfostran till

meddelas Eder, jämlikt 23 § 4 mom., härmed underrättelse om öfverlämnandet.¹

Ort och dag.

På barnavårdsnämndens i vägnar:

Enligt uppdrag:
.....

3. Till

Barnavårdsnämnden i åligger för att komma i åtnjutande af statsbidrag till bestridande af kostnaderna för uppfostran af det barn, som af nämnden till Eder utackorderats, att förete ett intyg från barnavårdsnämnden i skoldistrikt att barnet åtnjuter god föräldravård och är antaget i skola (har afgångsbetyg från folkskolan).

Jag anhåller därför, att Ni benäget ville, så snart möjligen kan ske, hos nyssnämnda barnavårdsnämnd, i hvilken församlingens pastor är ordförande, framföra begäran om ett sådant intyg, som kan lämnas genom ifyllande af bilagda blankett. Det bekomna intyget torde skyndsamt till mig öfversändas.

Ort och dag.

På barnavårdsnämndens i vägnar:

Enligt uppdrag:
.....

4. *Kvitto.*

Af barnavårdsnämnden i har undertecknad denna dag uppburit fosterlega för barnet för tiden / 19..... / 19..... med (.....) kr. öre, som härmed kvitteras.

Ort och dag.
.....

Adress:

Obs.! Så snart fosterlegan bekommits, torde detta kvitto, vederbörligen undertecknad, med omgående post insändas till den person, som afsänt fosterlegan.

¹ Då barn intagits i skyddshem, skall sådan underrättelse jämväl meddelas vederbörande landsting eller stadsfullmäktige.

För närmare kännedom om samtliga de i juni månad år 1902 utfärdade lagarna om vården af fosterbarn, om uppfostran åt vanartade och i sedligt afseende försummade barn samt om behandlingen af minderåriga förbrytare hänvisas till den af Exp.-Chefen Emil Sundberg utgifna »Lagstiftningen om Barnavård» med förklarande anmärkningar. P. A. Norstedt & Söners förlag. Pris 2 kr.

Grunden är genom de återopade lagarna lagd till en förbättrad barnavård och skyddsuppfostran för ungdomen i vårt land. Måtte en allmän opinion och offervillighet taga verket om hand och bringa det till kraftig utveckling till de ungas bästa och till välsignelse för fosterlandet.

Königliche Preussische Staatsdruckerei
 Königsberg, im Jahre 1861

Verlag	Titel	Verlag	Preis
Verlag	Titel	Verlag	Preis
Verlag	Titel	Verlag	Preis
Verlag	Titel	Verlag	Preis
Verlag	Titel	Verlag	Preis
Verlag	Titel	Verlag	Preis
Verlag	Titel	Verlag	Preis
Verlag	Titel	Verlag	Preis
Verlag	Titel	Verlag	Preis

**Uppgift å de från Kungl. Statskontoret och landtränterierna för
uppfostran åt vanartade och i sed-**

Skyddshem eller skoldistriktets namn.	I skyddshem intagna.			I barnhem intagna.		
	Antal.	Statsbidrag.		Antal.	Statsbidrag.	
		Kronor	öre		Kronor	öre
Stockholm	—	—	—	265	4,500	16
Stockholms län.						
Åkerbrukskolonien å Hall	110	9,224	16	—	—	—
Diakonissanstaltens skyddshem å Sjötorp	21	1,935	83	—	—	—
Östergötlands län.						
Folåsa skyddshem	16	1,487	48	—	—	—
» »	20	1,512	52	—	—	—
Linköpings skoldistrikt	—	—	—	—	—	—
Norrköpings »	—	—	—	—	—	—
Dagsbergs »	—	—	—	—	—	—
Jönköpings län.						
Styrelsen för Höreda skyddshem . . .	14	1,214	60	—	—	—
Styrelsen för Skrapstads »	3	241	67	—	—	—
Kalmar län.						
Kalmar stadsförsamling	—	—	—	6	137	32
Kläckeberga	—	—	—	—	—	—
Blekinge län.						
Augerums skoldistrikt	—	—	—	2	64	22
Öljehults »	—	—	—	—	—	—
Kyrkhults »	—	—	—	—	—	—
Karlskrona stads »	—	—	—	17	299	33
Transport	184	15,616	26	290	5,001	03

år 1905 utbetalade statsbidrag till bestridande af kostnader för
ligt afseende försummade barn.

Genom barna- vårdsnämnd till enskilda hem öfverlämnade.			Genom skydds- hems styrelse till enskilda hem öfverlämnade.			Genom skydds- hems styrelse i arbete, tjänst eller yrke anställda.			Summa.		
Antal.	Statsbidrag.		Antal.	Statsbidrag.		Antal.	Statsbidrag.		Antal.	Statsbidrag.	
	Kronor	öre		Kronor	öre		Kronor	öre		Kronor	öre
200	2,130	45	—	—	—	—	—	—	465	6,630	61
—	—	—	—	—	—	—	—	—	110	9,224	16
—	—	—	—	—	—	—	—	—	21	1,935	83
—	—	—	—	—	—	5	258	54	21	1,746	02
—	—	—	—	—	—	6	299	98	26	1,812	50
1	13	94	—	—	—	—	—	—	1	13	94
5	125	—	—	—	—	—	—	—	5	125	—
2	43	75	—	—	—	—	—	—	2	43	75
—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	1,214	60
—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	241	67
7	138	60	—	—	—	—	—	—	13	275	92
2	50	—	—	—	—	—	—	—	2	50	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	64	22
2	32	86	—	—	—	—	—	—	2	32	86
7	175	—	—	—	—	—	—	—	7	175	—
8	65	07	—	—	—	—	—	—	25	364	40
234	2,774	67	—	—	—	11	558	52	719	23,950	48

Skyddshem eller skoldistriktets namn.	I skyddshem intagna.			I barnhem intagna.		
	Antal	Statsbidrag.		Antal.	Statsbidrag.	
		Kronor	öre		Kronor	öre
Transport	184	15,616	26	290	5,001	03
Kristianstads län.						
Västra Karup	—	—	—	—	—	—
Malmöhus län.						
Lund	—	—	—	—	—	—
»	—	—	—	—	—	—
Malmö	—	—	—	—	—	—
Hörby	—	—	—	—	—	—
Hälsingborg	—	—	—	—	—	—
»	—	—	—	2	32	84
Raus	—	—	—	—	—	—
Hallands län.						
Mäshults skyddshem	21	1,763	99	—	—	—
Skaraborgs län.						
Anna Lisa Lidbecks uppfostringsanstalt	24	1,891	37	—	—	—
Skara stads skoldistrikt	—	—	—	—	—	—
Sköfde »	—	—	—	—	—	—
Sköfde lands »	—	—	—	—	—	—
Norra Kyrketorp och Hogelbergs skoldistrikt	—	—	—	—	—	—
Våmbs skoldistrikt	—	—	—	—	—	—
Lidköpings »	—	—	—	—	—	—
Transport	229	19,271	62	292	5,033	87

Genom barnavårdsnämnd till enskilda hem öfverlämnade.			Genom skyddshems styrelse till enskilda hem öfverlämnade.			Genom skyddshems styrelse i arbete, tjänst eller yrke anställda.			Summa.		
Antal.	Statsbidrag.		Antal.	Statsbidrag.		Antal.	Statsbidrag.		Antal.	Statsbidrag.	
	Kronor	öre		Kronor	öre		Kronor	öre		Kronor	öre
234	2,774	67	—	—	—	11	558	52	719	23,950	48
1	20	—	—	—	—	—	—	—	1	20	—
1	25	—	—	—	—	—	—	—	1	25	—
3	54	17	—	—	—	—	—	—	3	54	17
47	886	86	—	—	—	—	—	—	47	886	86
1	25	—	—	—	—	—	—	—	1	25	—
23	350	01	—	—	—	—	—	—	23	350	01
—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	32	84
1	25	—	—	—	—	—	—	—	1	25	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	21	1,763	99
—	—	—	—	—	—	—	—	—	24	1,891	37
10	274	78	—	—	—	—	—	—	10	274	78
8	200	—	—	—	—	—	—	—	8	200	—
9	225	—	—	—	—	—	—	—	9	225	—
1	25	—	—	—	—	—	—	—	1	25	—
3	63	55	—	—	—	—	—	—	3	63	55
1	25	—	—	—	—	—	—	—	1	25	—
343	4,974	04	—	—	—	11	558	52	875	29,838	05

Skyddshem eller skol- distrikts namn.	I skyddshem intagna.			I barnhem intagna.		
	Antal.	Statsbidrag		Antal	Statsbidrag.	
		Kronor	öre		Kronor	öre
Transport	229	19,271	62	292	5,033	87
Värmlands län.						
Älfåsens skyddshem	15	513	—	—	—	—
Karlstads stadsförsamling	—	—	—	—	—	—
Väse skoldistrikt	—	—	—	—	—	—
Kopparbergs län.						
Leksands skoldistrikt	—	—	—	—	—	—
Falu stads »	—	—	—	—	—	—
» » »	—	—	—	—	—	—
Orsa »	—	—	—	—	—	—
Näs »	—	—	—	—	—	—
Gäflleborgs län.						
Gullgrufva skyddshem	15	1,152	23	—	—	—
Hudiksvalls skoldistrikt	—	—	—	1	10	—
Gäflle	—	—	—	33	1,114	98
Rengsjö	—	—	—	—	—	—
Västernorrlands län.						
Härnösand	—	—	—	—	—	—
»	—	—	—	1	40	—
Gudmundrå	—	—	—	24	706	99
Boda skyddshem	9	202	72	—	—	—
Sollefteå	—	—	—	1	39	11
Altinska skyddshem	14	1,115	53	—	—	—
Njurunda	—	—	—	—	—	—
Summa	282	22,255	10	352	6,944	95

Genom barnavårdsnämnd till enskilda hem öfverlämnade.			Genom skyddshems styrelse till enskilda hem öfverlämnade.			Genom skyddshems styrelse i arbete, tjänst eller yrke anställda.			Summa.		
Antal.	Statsbidrag.		Antal.	Statsbidrag.		Antal.	Statsbidrag.		Antal.	Statsbidrag.	
	Kronor	öre		Kronor	öre		Kronor	öre		Kronor	öre
343	4,794	04	—	—	—	11	558	52	875	29,838	05
—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	513	—
24	327	63	—	—	—	—	—	—	24	327	63
1	25	—	—	—	—	—	—	—	1	25	—
—	16	67	—	—	—	—	—	—	—	16	67
—	140	06	—	—	—	—	—	—	—	140	06
—	80	—	—	—	—	—	—	—	—	80	—
—	28	93	—	—	—	—	—	—	—	28	93
—	25	—	—	—	—	—	—	—	—	25	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	1,152	23
3	75	—	—	—	—	—	—	—	4	85	—
4	40	29	—	—	—	—	—	—	37	1,155	27
2	38	33	—	—	—	—	—	—	2	38	33
23	478	39	—	—	—	—	—	—	23	478	39
—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	40	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	24	706	99
—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	202	72
—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	39	11
—	—	—	—	—	—	—	—	—	14	1,115	53
10	216	67	—	—	—	—	—	—	10	216	67
410	6,466	01	—	—	—	11	558	52	1,055	36,224	58

Titel	Antal	Pris	Samtliga	Antal	Pris	Samtliga
1	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
2	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
3	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
4	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
5	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
6	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
7	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
8	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
9	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
10	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
11	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
12	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
13	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
14	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
15	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
16	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
17	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
18	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
19	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
20	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
21	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
22	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
23	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
24	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
25	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
26	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
27	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
28	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
29	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
30	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
31	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
32	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
33	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
34	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
35	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
36	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
37	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
38	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
39	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
40	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
41	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
42	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
43	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
44	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
45	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
46	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
47	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
48	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
49	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
50	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
51	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
52	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
53	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
54	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
55	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
56	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
57	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
58	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
59	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
60	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
61	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
62	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
63	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
64	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
65	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
66	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
67	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
68	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
69	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
70	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
71	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
72	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
73	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
74	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
75	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
76	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
77	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
78	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
79	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
80	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
81	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
82	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
83	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
84	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
85	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
86	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
87	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
88	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
89	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
90	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
91	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
92	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
93	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
94	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
95	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
96	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
97	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
98	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
99	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00
100	1	1.00	1.00	1	1.00	1.00

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1907

Kungl. biblioteket

0 0000 000080943

